

Voordracht Flo Huijsmans | leerling VCL | 15 augustus 2022

**Nationale Herdenking
15 augustus 1945**

Introductie

De vader van mijn opa heeft de oorlog in een mannenkamp doorgebracht.

Mijn opa zelf, Joop Knottenbelt, is met zijn oudere zusje en zijn moeder apart gevangen genomen. Ze maakten onderdeel uit van een grote groep vrouwen en kinderen. Nergens in de kampen was er plek voor hen. Na drie dagen in een kamp moesten ze doorlopen naar het volgende kamp. Waar ze vervolgens na een tijdje weer weg werden gestuurd.

Ze hebben gevochten tegen de uithongering en de onmenselijke manier van behandeld worden. Gelukkig was mijn opa's moeder een hele sterke vrouw die aan meerdere kinderen van de groep borstvoeding gaf.

Na 4 jaar vechten voor hun leven en het rondzwerven van kamp naar kamp, was het eindelijk voorbij. Mijn opa's zusje Nicolien Knottenbelt is helaas de dag voor de bevrijding overleden door uitputting.

Na de oorlog kwamen ze naar Nederland, voor hun een vreemd en koud land. Mijn opa's ouders herenigd, maar met het gemis van hun oudste dochter.

Voor mijn opa brak een nieuwe periode aan, het opbouwen van een nieuwe toekomst.

Maar met de last van het verleden en de trauma's die daar aan over zijn gehouden. Wat niemand wil herhalen maar we toch nog beleven.

**Mijn opa
Zijn ogen,
Zijn blik,
De blik van Weemoed
Verdriet
Genegenheid en de schrik.**

Nu ik goed kijk, herken ik het...

**De pijn het verdriet
Niet praten weinig zeggen
Niet beseffen.**

**Nu ik goed kijk, herken ik het.
Hij vergeet maar ik niet...**

*Mijn leven,
Mijn voorrecht,
Geen toeval
Het blijven volhouden.*

Nu ik goed kijk, herken ik het.
Hij vergeet maar ik niet,
Hij beleeft en ik niet,

Verloren vrijheid
Het verlies van geliefde,

Hierom, herdenken,
Hierom, herinneren.

Herinneren als hij het niet meer kan.
Dat we blijven herinneren en niet vergeten
Dat we erover blijven praten
Dat we niets en niemand mogen vergeten

Nu ik goed kijk, herken ik het.
Hij vergeet maar ik niet,

Één verleden,
Één verdriet

De eer
De eer om hier te staan
De eer om te mogen herdenken
En te herinneren
Herinneren en niet te laten gaan.

Want hij vergeet maar wij niet.